

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Gregorio Neocaesariensi. Capvt XXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

In simulavit opinionem, fidemque Consubstantialis cōmendavit. Cumq; Præses illi mortē minaretur, vtinā inquit, Bzilius, hoc mihi verē accidat, vt pro veritate ex his corporis vinculis eripiar. Vbi iterum atque iterum repetebat Præses, vt rem secum accuratē consideraret, fertur dixisse Basiliū: ego quidem hodie, & cras idem sum: atque vtinam tu non mutes sententiam. Tunc itaque Basilius ad diem illum integrum tenebatur in custodia. Non diu post, filius Valentis nomine Galates, qui tenera admodū ætate fuit, forte adeò grauius ægrotare cœpit, vt medici de eius vita penitus desperarēt. Cuius mater Dominica Imperatrix, retulit ad Imperatorem, se per quietem abhorrendis visis valde diuexatā fuisse, puerumque propter cōtumeliam, quam Basilius Episcopus fuisset ab eo perpeffus, morbo afflictiari. Quæ Imperator animo diligenter complectens, accersit Basiliū: & quo illius faceret periculū, sic illum alloquitur: Si vera sunt tua de fide dogmata, precare, vt filius meus nō moriatur. Tum Basilius: Si, inquit credes, ò Imperator, quemadmodū ego, & efficies, vt ecclesia ad concordiam reducat, viuet puer. Cui cum Imperator minimè consentiret, idcirco, inquit Basilius, de puero fiat voluntas Dei. Basiliū, cum hæc dixisset, dimitti iubet. Puer statim post, exit è vita. Sed de his duobus viris hæc quidem summam percurfa sint. Libros autem vterque permultos eximiosque conscripsit atque edidit. E quibus nonnullos Rufinus in latinum sermonem se conuertisse memorat. Basilius duos habuit fratres, Petrum & Gregorium. Petrus solitarium vitæ genus Basilij secutus est. Gregorius autem docendi rationem: qui librum à Basilio in Hexaëmeron editum, vtpote imperfectum, post mortem fratris cumulatè expleuit. Idem funebrem orationem in Meletium Episcopum Antiochię Constantinopolē recitauit. Extant quoque aliæ diuersæ orationes ab eo conscriptæ.

De Gregorio Neocæsariensi.

CAPVT XXII.

SED quoniā non pauci partim ex nominis similitudine, partim ex libris qui Gregorio tribuuntur, in errorem inci-

SOCRAT. HISTOR.

incidunt, intelligendum est alium fuisse Gregorium Ponticum, qui ex Neo Cæsarea ciuitate Ponti ortus, illos, quos supra citauit (Origenis enim fuit discipulus) ætate longe anteuuit. Iste Gregorius crebro hominum celebratur sermone, non Athenis solum & Beryti, verum etiam per totam regionem Ponti, atque adeo, per vniuersum (prope dixerim) orbem terrarum. Qui vt primum à schola Atheniensi decefferat, Beryti legibus perdiscendis operam dedit: ac cū accepisset Origenem sacras literas Cæsareæ interpretari, Cæsaream proficisci maturat. Cumque sublimem & admirabilem sacrarum literarum scientiam audiuisset, leges Romanorum missas fecit, illique deinceps perpetuo adhaesit. Ideo cum veram philosophiam ab illo didicisset, parentū accersitu reuertit in patriam. Vbi primum, dum adhuc laicus erat, multa edidit miracula: ægrotos curauit: per epistolas fugauit demones: gentiles non verbis solum, sed factis multo magis ad fidem attraxit. Illius facit mentionem Pamphilus martyr in libris, quos pro Origene confecit: in quibus posita est oratio Gregorij, in Origenis commendationem conscripta. Quare erant, vt complectar breui, Gregorij, quatuor: Vetus iste qui Origenis fuit discipulus: Gregorius Nazianzenus: Gregorius frater Basilii: & Gregorius Alexandrinus, quem Ariani, dum exularet Athanasius, episcopum designarunt. Sed de his ista quidem hæcenus.

De Nouato & ortis ab eo Nouatianis, et quòd qui ex illis Phrygiam incolebant, festum Paschatis ad Iudeorum ritum transtulerunt.

CAP. XXIII.

PER idem tempus Nouatiani, qui Phrygiam incolebant, tempus festi Paschatis celebrandi commutauere. Verum qua ratione istud factum sit, post commemorabo, vbi prius dixerò, qua de causa iste nimis exquisitus & seuerus ecclesiæ Nouatianæ Canon, apud Phrygum & Paphlagonum gentem potissimum dominetur. Nouatus presbyter propterea ab Romana se segregauit ecclesia, quod Cornelius episcopus eos fideles, qui tempore persecutionis, quam Decius Imperator còtra ecclesiã excitauerat, idolis sacrificauerant,